

Skrifberyming 1

1. Ek wil die hoogste Heer
met blye roemtaal eer,
my Redder en Bewaker.
In nederige staat
wou Hy my nie verlaat,
my God en Saligmaker.

2. Van nou af sal hul roem:
hul sal my salig noem,
want God was my gedagtig;
sy wonderwoord aan my
het God bevestig, Hy
wat heilig is en magtig.

3. Barmhartigheid verleen
Hy deur geslagte heen
aan wie in Godsvrees lewe.
Sy arm, gedurigdeur,
tot kragdaad opgebeur,
is magtig, hoog verhewe.

4. Soos stoppels voor die wind
dryf Hy die mensekind,
met al sy trotse planne.
Sy arm, met sterkte omgord,
het van hul troon gestort
maghebbers en tiranne.

5. Wie klein is voor sy oog,
het God in eer verhoog,
wie honger is, versadig;
maar Hy 't in onspoeds-uur
die rykes weggestuur,
verleë en onversadig.

6. Hy het sy bondsbestel
vervul aan Israel,
sy eewge heilsgedagte;
ontferming toegeseg
aan Abraham, sy kneg
tot verre nageslagte.

Skrifberyming 2

1. Loof nou die God van Israel
wat op sy volk se roepstem merk,
wat na sy vaste bondsbestel
vir ons verlossing wil bewerk.
Hy het 'n horing opgerig;
'n sterkte in Dawids huis gestig,
tot heil van al sy knegte.
Profetestem het dit geprofeteer
van aanbegin af altyd weer,
totdat die Raad vervul was van die Heer.

2. Die Heer hou sy verbond in stand
en maak ons van ons vyand vry,
Hy red ons van die harde hand
wat ons wil kneg in slawerny -
om aan ons vaders te gedenk
en hul barmhartigheid te skenk.
Aan sy verbond gedagtig,
kan nooit sy eed Hom immermeer berou,
maar sal Hy, aan sy woord getrou,
aan Abraham al sy beloftes hou.

3. Hy maak na sy beloftenis,
dat ons - verlos van bande^{en} vrees,
verlos van wie ons vyand is -
sy knegte immermeer sal wees;
om, tot 'n hoër diens bereid,
Hom reg te dien in heiligheid
in al ons lewensdae.
En jy, o kindjie, aan die Heer gewy,
die Hoogste se profeet is jy,
herout van Hom wat groot is en naby.

4. Jy sal, o kind, vooruit moet gaan
om voor die Heer se aangesig
die weë voor sy voet te baan:
jy sal sy volk eers moet verlig
met kennis van die saligheid;
want God skeld nou die sondes kwyd
uit innerlike^{er}barming.
Nou rys 'n ligglans aan die donker boog,
nou sal die Heer op hart en oog
die lewenslig laat neerstraal van omhoog.

5. Dié ligstraal sal hul ook verlig
wat nou nog woon in duisternis;
dit sal ons wank'le voetstap rig
op paaie waar dit vrede is.

Skrifberyming 3

1. Neem nou maar, Heer, u kneg
na u belofte weg,
en laat hom gaan in vrede -
nou hy die saalge dag,
so lank deur hom verwag,
gesien het op sy bed.

2. 'n Lig het opgegaan,
'n helder stralebaan
skiet deur die donker wolke.
Dit is Immanuel,
die Vors van Israel,
die Lig van alle volke.

Skrifberyming 4

1. En daar was by Betlehem
in die stilte van die nag
herders in die vrye veld
by hul skape op die wag,
toe 'n engel van omhoog
skielik neerdaal voor hul oog.

2. Voor die heerlikheid van God
het die donker nag moes swig,
maar die herders het gevrees
vir die wonderbare lig
wat met hemelse gestraal
skielik oor die velde daal.

3. Maar die engel het geroep:
"Moenie skrik nie, moenie vrees,
want ek boodskap vreugde wat
vir die hele volk sal wees."
"Die Verlosser," juig sy stem,
"is gebore in Betlehem."

4. "Hy, die Heer en Christus, lê
- dis die teken van die Kind -
rustig in die voerkrip neer
en in doeke toegebind."
En toe klink 'n lofsang daar
van 'n ganse engelskaar:

5. "Eer aan God, die hoogste Heer!"
ruis dit uit 'n stemmese.
"Vrede op aarde, vrede weer!"
En die donker nag ruis mee.
"Welbehae, eindloos groot,
in die mens, Gods gunsgenoot!"

6. Toe die engele weer gaan
na die hemel, hoog en klaar,
en dit stil was op die veld,
sê die herders vir mekaar:
"Laat ons gaan en sien die saak
deur die Heer bekend gemaak!"

7. En die herders het gegaan;
en hul het die Wonderkind
in die voerkrip toegedek
by die moedermaagd gevind,
en hul het in blye taal,
van die Wonderkind verhaal.

8. Almal was verwonderd oor
wat die herders openbaar;
maar Maria het die woord
peinsend in haar hart bewaar.
En hul stem het God geprys
vir sy woord en gunsbewys.

Skrifberyming 5

1. Die Woord het vlees geword
en onder ons gewoon.
Ons het sy heerlijkheid aanskou,
dié van Gods eenige Soon;

2. die heerlijkheid van Hom
wat van die Vader kom,
wat vol genade en derenis
en vol van waarheid is.

Skrifberyming 6

1. Oor die kruis neersinkend, bid Hy:
"Vader, ag vergeef hul dit,
want hul weet nie wat hul doen nie."
As Hy so sy bede bid,
dan weerklink daar, slag ná slag,
hamerhoue van die wag.

2. Aan 'n moordenaar, haas verlore,
word die hoogste guns bewys:
"Hede sal jy met My saam wees
in die vredesparadys."
Dan troos vrede in volle vloed
die verbryselde gemoed.

3. By die kruispaal staan Maria
en Johannes word haar kind:
deur die kruiswoord: "seun" en "moeder",
word sy aan sy sorg verbind.
En hy 't haar, van nooddruf vry,
al sy liefde toegewy.

4. Middagklare son word duister;
deur die duister noodgeskrei:
"o My God, my God en Helper,
waarom tog verlaat U My?"
Jesus sink, ná sware stryd
in dié dubb'le donkerheid.

5. In 'n wêreldwye dorheid,
met 'n brandend-droë bors,
roep die Heer van alle dinge,
Skrifvervullend: "Ek het dors!"
En hul het Hom in sy wee
edik uit 'n spons gegee.

6. Toe die offerwerk verby was,
na Gods hoë ordening,
het die Heer, sy daad deurgrondend,
uitgeroep: "Dit is volbring!"
En, die hoof omlaag gebuig,
het Hy sterwend dit betuig.

7. Laaste en luide roep van Jesus,
en dan skei Hy uit die vlees:
"Vader, in u veil'ge hoede,

in u hande ontvang my gees."

Aardse en helse raserny
snel ontwykend, is Hy vry.

Skrifberyming 7

1. Wie het gelowig hart en oor
geneig om na Gods Woord te hoor?
Die arm van God, aan wie en waar
is dit in krag geopenbaar?
Hy tog, die swakke loot, het uit
'n dorsland voor Hom opgespruit,
en prag of heerlijkheid vir wie
Hom aansien, had die spruitjie nie.

2. Hoe sou ons Hom dan kon begeer? ...
Hy was verlate, ongeëer,
vir almal het 'n smarteman,
die lydensnaar altyd gespan.
Vir Hom, deur wreedste smart geterg,
het ons die aangesig verberg;
en in die ruwe lydensnag
het ons Hom in sy leed verag.

3. Hy het die lyde op Hom geneem,
wat nou ons hart van Hom vervreem;
en al die smarte wat ons pla,
het Hy gewilliglik gedra.
Maar ons het in sy ongeluk
gesien die hand van God wat druk,
wat, om sy lyde te verskerp,
Hom altyd dieper neer wou werp.

4. Die misstap wat ons voet begaan,
die misdaad deur ons hand gedaan,
die straf uit swaarste regsGEDING,
wat ons die volle vrede bring,
die wonde wat ons wonde heel -
dit alles was sy lydensdeel.
Ja, al die kwaad deur ons gedaan,
het God die HEER oor Hom laat gaan.

5. Terwyl ons op die dwaalweg gaan,
storm al ons sondes op Hom aan;
maar Hy 't, mishandel, neergebuk,
sy mond nie oopgemaak in druk.
'n Lam, ter slagting heengelei,
so stil en stemmeloos was Hy,
en soos 'n skaap voor wie hom skeer,
so stil en sonder teëweer.

6. Uit druk en strafgerig bevry,
merk niemand dit met medely
dat Hy van mense weggestoot
en prysgegee is aan die dood.
My volk se sonde het op Hom
as sware smartplaag neergekom,

en hul het Hom 'n grafstee by
die goddelose toeberei.

7. En Hy, van aardse goed ontbloot,
was by 'n ryke in sy dood;
want Hy 't geen onreg ooit gedaan,
geen leu'n het uit sy mond gegaan.
Dit het die HERE self behaag
Hom te verbrysel. Toe sy plaag
die diepste lydensgrond genaak,
het God sy kneg doodkrank gemaak.

8. Het eers sy offerbloed gevloei,
dan sal vir Hom 'n nakroos bloei,
en eeu-omvattend bring sy hand
Gods werk voorspoediglik tot stand.
Hy sal, vir al sy sielsverdriet,
sy werk aanskou en vol geniet,
en deur sy suiwer kennislig
regverdig maak en vryheid stig.

9. Dan kom 'n leërskaar hierna
vir wie Hy al die skuld wou dra;
en aan Hom word mét grotes mee,
mét magtiges 'n deel gegee,
omdat sy siel in lydensnood
vol uitgestort is in die dood,
en Hy, deur smaadheid diep gekwel,
by die oortreders is gestel.

10. Hy het gedra die sondelas
wat op sy hart gebonde was,
en het - 'n lydenswonder dit! -
vir hul behoudenis gebid.

Skrifberyming 8

1. Aan U, o Lam van God, 'n nuwe lofgesang!
Want U is waardig om die wonderboek te ontvang
en oop te breek - die boek van toekoms en verlede
en van wat word, geskryf van Gods verborgenhede.
U 's waardig, U alleen, omdat die werk volbrag is,
toe U as offer vir ons sondeskuld geslag is.

2. U 't van die hemel hoog op aarde neer wou daal,
en ons vir God gekoop uit alle volk en taal.
Die losprys was u bloed, wat U vir ons gestort het,
waardeur ons, rein gewas, 'n priestervolk geword het
en konings in die ryk van onverstoorb're vrede,
om God te dien en eer in eindlose ewighede.

3. Toe sien ek hoog bo my die skaar van eng'le staan
en 'k hoor hul sanggeluid wat deur die hemel gaan.
Hul staan wyd om die troon, self heerskappy en magte,
rondom die oudstes en die gérubs groot van kragte;
ontelbaar is hul tal, dis duisende maal duisend,
en 'k hoor hul koorgesang soos baie waters bruisend:

4. "Die sondelose Lam, vir sondeskuld geslag,
is waardig om te ontvang die rykdom, wysheid, krag,
en eer en heerlijkheid en dankb're seëninge!"
En al wat leef en roer, al die geskape dinge
op aarde en diep omlaag, of in die hoë hemel,
al wat die see bewoon en in sy dieptes wemel -

5. die ganze skepping sing met krag van jubeltoon:
"Aan Hom wat heerlik is, hoog op die wêreldtroon,
en aan die Lam van God, self eewige Skeppings-Here,
sy ewig lof en prys en krag en roem en ere!"
Met "Amen, Amen," het die géruubs opgeswewe.
Die oudstes het aanbid voor Hom wat ewig lewe.

Skrifberyming 9

1. Toe staar ek deur die wêreldnagte -
lighoogtes het my oog geboei -
en 'k sien uit alle mensgeslagte
'n skaar ontelbaar, saamgevloei.
Hul staan, uit alle volke en lande,
nou voor die Lam en voor Gods troon,
die vredespalmtak in die hande,
hul wit gewaad in eenvoud skoon.

2. Ek hoor hul stem die lug deurbewe:
"Die reddingseer," so hef hul aan,
"bring ons aan God, so hoog verhewe,
en aan die Lam wat by Hom staan!"
En om die Troon en ouderlinge,
en viertal wesens wonderbaar,
sien ek in altyd wyer kringe,
oneindig ver, die eng'leskaar.

3. Hul 't neergesink in sagte deining,
al verder weg in ordekring,
en almal, by hul knielverkleining,
die lof van God die Heer gesing,
met "Amen! Lof aan God die Here,
en wysheid, dank en majesteit,
en mag en krag en sterkte en ere,
van nou af tot in ewigheid!"

4. Ek sien toe weer in hemelsfere
die skaar wat liggend voor God staan.
Hul was bekleed met lang wit klere:
maar wie is hul, en waarvandaan?
Toe kom by my gesigsverrukking
'n stem my ruisend tegemoet:
"Dié skaar kom uit die groot verdrukking,
gereinig in die Lam se bloed."

5. "Hul 't in dié bloed, deur Gods genade,
hul kleed gewas en, vlekloos rein,
mag hul nou in hul straalgewade
as priesters voor Gods troon verskyn;
hul mag aan Hom hul dienswerk heilig,

en altyd in sy tempel bly.
God self sal hulle daar beveilig
as Hy sy tentseil oor hul spreï."

6. "Hul sal nie langer honger kry nie,
geen son sal oor hul hoofde brand;
hul sal nie langer dors meer ly nie
by sonstraal in die somerland.
Langs altyd helder waterbane
lei nou die Lam hul voetstap heen:
en God veeg van hul oog die trane
deur hul in droefenis geweën."

Skrifberyming 10

1. Wie kan ons voor die regter daag?
Gods uitverkore kind verklaag?
Waar is die mond wat durf verdoem
as God sy kind regverdïg noem?

2. Dis Christus wat die skuld wou dra,
die dood vir ons gesterf het, ja
wat, opgewek, in glorie sit
en altyddeur vir ons wil bid.

3. Wie sal ons, van die skuldstraf vry,
van Christus en sy liefde skei?
Verdrukking of vervolgingsnag?
Benoudheid wat ons hier nog wag?

4. Of honger, naaktheid of gevaar?
Die swaard van die geweldenaar?
(As skape word ons nou geag,
klaar vir die mes wat ons wil slag!)

5. Maar nee, ons sál oorwinnaars bly
deur Hom vir wie ons leef en ly.
Ja, 'k weet gewis, geen lewe of dood,
geen eng'lemag, bo-menslik groot,

6. geen skepsel in die skepping wyd,
geen ding in tyd of ewigheid -
niks kan ons van Gods liefde skei
wat ewig-vas in Christus bly.

Skrifberyming 11

1. Die laagte deur waar die olywe staan,
het hul met Jesus na die berg gegaan;
en dáár het Hy, in stilte ongestoord,
tot hul gespreek sy laaste lewenswoord:

2. "Jul wat só na die Godsryk al verlang,
sal nou die kragte van die Gees ontvang,
en oor die wydtes dan van land en see
uit nuwe krag van My getuig'nis gee."

3. En toe het Hy, terwyl hul na Hom staar,
geruisloos opgestyg en weggevaar.

'n Digte waas het Hom geheel oordek,
'n wolk het Hom sag aan hul oog onttrek.

4. Terwyl hul smagtend na die hemel kyk
en Jesus altyd verder van hul wyk,
het daar twee manne in wit gewaad kom staan,
dié spreek hul met 'n hemelboodskap aan:

5. "o Manne, nou vereensaamd en alleen,
wat staan en staar jul na die hemel heen?
Dié Jesus wat gevaar het na omhoog,
sal net so kom, verheerlik voor die oog."

6. En van die berg waar die olywe staan,
het hul met blydschap na die stad gegaan.

Skrifberyming 12

1. 'n Eng'lestem het ek hoor juig,
wat aanswel uit die hemel aan:
"Nou moet voor God, die Here, buig
die magte teen Hom opgestaan:
want heil en krag en heerskappy
het God nou skitt'rend aan laat lig,
en Christus - so 'n glans het Hy
dat Satan blind daarvoor moes swig."

2. "Nou sal die duiwel nimmermeer
kan opstyg uit die diepte omlaag,
nou sal hy hier ook nimmer weer
Gods uitverkoornes kan verklaag.
Vors Migael - die tyd was ryp
dat hy tot kragdaad aangejord,
die Satan in sy vuis sou gryp
en in die afgrond neer sou stort."

3. "Die Lam wat hul laat triomfeer
sy bloed het hul gedek as skild
en al die pyle afgeweer.
En hul getuig'nis, nooit gestild,
dit was hul wapen in die stryd.
Hul het hul lewe as hoogste skat,
in mart'laarskap en dure tyd,
tot in die dood nie liefgehad."

4. "Kom, jubel dan op hoë toon,
o heemle, sing jul vreugde-psalm!
Laat al wie in die hoogte woon,
sy vertes met hul lied deurgalm! ...
Bewoners van die aarde en see,
die duiwel 't op jul neergestort.
En daarom klaag ons oor jul: Wee!
Hy 's woedend, want sy tyd is kort."

Skrifberyming 13

1. Toe kom daar haastig 'n geluid
wat aanblaas uit die hemel uit:
'n rukwind wat met stormgedruis
daarheen vaar, vul die ganse huis.
2. Hul sien - dit was 'n wonderuur -
verdeelde tonge soos van vuur,
deurgloed en wonderbaar deurstraal,
wat glansend op hul hoof kom daal.
3. Toe was dit op die dag van fees,
dat hul vervul is met die Gees.
In loftaal het hul uitgebreek
net soos die Gees dit uit laat spreek.
4. Dit is die saak wat die profeet
aan ons verkondig en laat weet:
"Die laaste tyd, dan sal dit wees
dat Ek sal uitgiet van my Gees."
5. "Dan stort Ek met 'n groot geluid
die Gees se reënstrale uit,
jul seuns en dogters, dan nie meer
van spraak ontbloot, sal profeteer."
6. "Jul kinders, uitsiend op die wag,
sal vergesigte sien by dag;
jul grysaards, in hul krag al loom,
die allerskoonste drome droom."
7. "Ook op die knegte en maagde, vry
om My hul dienswerk toe te wy,
stort Ek my Gees in mildheid neer,
en almal sal hul profeteer."
8. "Ek Sal wonders in die hemel gee,
op aarde tekens van die wee
wat oor die mensheid heen sal kom:
bloedplas en vuur en rookkolom."
9. Die dag sal kom, deurlugtig-groot,
maar elkeen wat in sielenood
Hom aanroep wat die Redder is,
vind in sy Naam behoudenis.

Skrifberyming 14

1. "Water sal Ek op hul sprinkel,
water uit 'n springfontein."
En van alle onreinighede
was die HEER sy volk dan rein.
"Nuwe harte gee 'k aan julle,
en Ek gee 'n nuwe gees;
'k sal die hart van klip verwyder,
aan jul gee 'n hart van vlees."

2. "'k Gee my Heil'ge Gees aan julle,
wat die krag verleen en trou
om te wandel in my weë
en my wet te onderhou.
En jul sal die land van seën
deur my seën weer verkry,
waar 'k 'n God sal wees vir julle,
jul 'n volk sal wees vir My."

Skrifberyming 15

1. "Laat jul kinders tot My nader
en geen hindernis hul weer,
want die koninkryk der heemle
is hul erfdeel," sê die HEER.

2. "Wie nie needrig soos die kindjie
wat hier tussen julle staan,
só die Godsryk wil ontvang nie,
sal daar geensins binnegaan."

3. En die Here het sy arrens
koest'rend om hul heen geslaan;
met sy hande op hul hoofde,
hul geseen, en weer laat gaan.

4. "Sal die herder van die kudde
wat een enk'le skaap maar mis,
hom nie haas en in die berge
opspoor wat verlore is?"

5. "En as hy sy skaap gevind het,
is hy daarvoor bly, verras,
meer as oor die hele kudde
waar geeneen verdwaald van was.

6. "So 's die wil ook van my Vader,
onveranderd bly dit staan,
dat geeneen van die geringes
ooit meer sal verlore gaan."

7. En die Menseseun op aarde,
soos die Vader Hom gelas,
het gekom en Hy maak salig
hulle wat verlore was.

Skrifberyming 16

1. Salig die wat arm van gees is
en van God hul wysheid leer,
want die koninkryk der heemle
is hul erfdeel, sê die Heer.

2. Salig die wat kwyn in droefheid,
in hul weedom troosteloos,
want hul droefheid word tot vreugde
as die Heer hul hart vertroos.

3. Salig die wat stil sagmoedig
hier geen hoogheid wil verwerf,
want 'n aarde sonder moeite,
nuut-herbore, sal hul erf.
4. Salig die wat, dors en honger,
smag na die geregtigheid,
want vir hul is daar versading,
laafnis ná die dag van stryd.
5. Salig die wat nou, barmhartig,
hul ontferm oor die wat ly,
want hul sal, as God gaan oordeel,
sêlf barmhartigheid verkry.
6. Salig die wat rein van hart is
en die oog omhoog bly hou;
as die newels weggetrek het,
sal hul klaar hul God aanskou.
7. Salig is die vredemakers
in 'n wêreld oud van twis;
"seuns van God" sal hul genoem word
as 't weer vrede op aarde is.
8. Salig die wat hier vervolgd word,
en vir reg en waarheid ly,
want die koninkryk der heemle
is vir hul as loon berei.
9. Salig die wat hier gesmaad word,
onder lyde lydsaam-stil;
die wat wegklyn onder laster
en dit dra om Christus wil.
10. Juig, want hul het die profete
ook gemartel en gehoon!
Juig en jubel! Uit die hemel
wink die skone oorwinnaarsloon.

Skrifberyming 17

1. Wees nie besorgd nie oor jul lewe,
oor wat die harte neerwaarts trek:
"Wat sal ons eet, waar vind ons laafnis?
Wie skaf die kleed wat ons moet dek?"
Is lewe en liggaam dan nie meer nie
as alles wat net kommer wek?
2. Aanskou die voëls van die hemel,
dat hul nie saai of maai of swoeg.
Tog voed die Hemelvader hulle.
Het Hy vir jul dan nie genoeg?
En wie kan ooit in sy besorgdheid
één el maar by sy leeftyd voeg?

3. En wat is jul besorgd oor kleding?

Let op die lelies, hoe hul leef,
hoedat hul opbloeit uit die velde,
dat hul nie swoeg of spin of weef.
En Salomo in al sy glorie
was nie deur soveel skoons omgeef.

4. As God die gras, in duur kortstondig, -
wat hede in die veld nog groei,
maar môre^oaan dorheid oorgegewe,
verskrompeld in die vuurvlam gloei -
also beklee, hoe meer dan julle
wat julle^oin kleingeloof vermoei?

5. Vra dan nie meer: "Hoe sal ons lewe?
Waar is die kleed wat ons moet dra?"
Want hierdie dinge jaag die heid'ne
met kwelling en besorgdheid na.
Maar julle Vader in die hemel,
Hy ken jul nooddruf voor jul vra.

6. Soek eers die koninkryk der heemle
en Gods geregtigheid; dan laat
Hy seën druppel uit die hemel -
vir elke dag die dag se maat.
Want elke dag dra self die sorge
vir elke dag se nuwe kwaad.

Skrifberyming 18

1. Ek loof U, Vader, groot van mag,
dat U dié dinge, diep en swaar,
vir wêreldwyse onbekend,
aan kindertjies wou openbaar.

2. Ja, Vader, dis u guns alleen,
die guns van al wat dwang is, vry,
waardeer ook alle dinge saam
al oorgelewer is aan My.

3. Wie kan die Seun ooit ken, as net
die Vader, met Hom wesens-^oeen?
Of wie die ewige Vader ken,
as net die Seun, net Hy alleen?

4. Wie kan die ewige Wese ken,
so diep en ontoeganklik klaar? ...
Alleen die mens aan wie die Seun,
die heilgeheim wil openbaar.

5. Kom dan tot My, o almal wat
vermoeid is en so swaar belas,
Ek gee 'n rusplek vir die voet
waarvoor daar nêrens rusplek was;

6. verligting vir die skouer wat,
deur druk gemartel en gepla,

en onder lewensorge krom,
'n altyd swaarder las moet dra.

7. Maar leer: dat Ek sagmoedig is,
en dat Ek needrig is van hart.
Dan sal jul rus vind vir jul siel
en vrede by die wreedste smart.

8. En dra my juk: dié juk is sag,
wat nooit gedruk het of geknel;
en dra my las: dié las is lig,
wat nooit gekneus het of gekwel.

Skrifberyming 19

1. Nou sal ek opstaan, na die woning weer,
die vaderhuis my wank'le voetstap keer.
"My vader", sal ek sê, van misdaad sku,
"my sonde^{is} teen die hemel en voor u.

2. "Ek het van hoë kindskap neergestort
en is nie werd u seun genoem te word,
as ek, my vader, wat u gramskap vrees,
as ek by u 'n huurling maar kan wees."

3. Hy 't opgerys, sy swerfpad weer gegaan:
"lig neem die vader my as huurling aan."
Dié 't hom gesien en - eerste straal van hoop -
uit jammerte hom tegemoet geloop,

4. tot waar hy was, hom aan sy hart laat rus,
geliefkoos deur die vaderlike kus.
"My vader", roep hy uit, van misdaad sku,
"my sonde^{is} teen die hemel en voor u".

5. "Van hoë kindskap het ek neergestort
en is nie werd u seun genoem te word;
as ek, my vader, wat u gramskap vrees,
as ek by u 'n huurling maar kan wees."

6. Die vader sien sy slawe wagtend staan;
"Bring hier die beste klee, trek hom dit aan;
bring vir sy hand die ring van fynste gloed
en skoeisel vir sy afgesloofde voet."

7. "Want hy, my seun, oor wie ons vrolik is,
was dood en het, in bly herrysenis,
weer lewendig geword; en hy, my kind,
vir my verlore,^{is} eind'lik weer gevind."

Skrifberyming 20

1. Boⁿ strandelose^{en} donker see
van eindelose wêreldwee
verhef die skepsel hom -
die kop hóóguut, om deur die nag
te speur wanneer die gloriëdag
van al Gods kinders kom.

2. Die skepping, uit die oer-ou tyd,
is slaaf van die verganklikheid,
maar nie gewillig; nee,
ter wille van die mensekind,
van eeuskuld is dié band gebind,
dié lydensboei gesmee.

3. Die ganse skepping het in druk
altyd weer aan die boei geruk,
sterk-smagtend na die tyd
dat hy weer los van die verderf
die vryheid met Gods kind sal erf
in onverganklikheid.

4. Ons weet die ganse skepping sug -
geluidloos deur die hoë lug
en afgrond diep benee,
maar yslik as die stormwind brul,
die slagdier in sy bloedplas krul
en kerm die eewge wee.

5. Maar ons ook wat die eerst'lingsvrug
uit God se Gees ontvang, ons sug;
dit lyk so ver nog af
dat ons ons kindsdeel vól sal kry,
dat ons van die verderf'nis vry,
sal oprys uit die graf.

6. Ons sug, want daar 's geen oogbewys!
Maar hoop het ons weer op laat rys
in die ontkomingstryd;
want as ons sién, hoop ons nie meer;
maar as ons hoop, dan leef ons weer
en wag in lydsaamheid.

7. En is ons swak en moedeloos,
dan kom die Heil'ge Gees ons troos.
Gods duif, so hoog van vlug,
het diep gedaal om saam te smEEK,
in donker dal saam uit te breek
in diepe bidgesug.

8. En God wat in die hart kan lees,
dié ken die sugstem van die Gees
en neig in guns sy oor;
en het die Gees met regte bee
vir ons by God weer ingetree,
dan 's ons gebed verhoor.

Skrifberyming 21

1. Al sou 'k die skoonste taal kon spreek,
in eng'le-lofstem uit kon breek,
en 'k had die liefde nie daarby,
dan was nogtans my stem en taal
net maar 'n klinkende simbaal
wat harteloos sy klank verbrei.

2. Al had ek kennis, dat ek wis
al wat verborge^{en} donker is,
die gawe van die profesie;
al had ek die geloof, ook dit,
sodat ek berge kon versit
en had daarby die liefde nie -

3. al deel ek al my goed're uit,
al gee 'k my liggaam self as buit,
al laat ek dit verbrand tot as -
dan was dit net vergeefse vlyt,
vergeefse moeite^{en} ydelheid,
wanneer ek sonder liefde was.

4. Lankmoedig is die liefdeⁱⁿ pyn
en vriend'lik waar sy ook verskyn.
Afgunstig is die liefde nooit,
of opgeblase^{of} hoog van spraak;
niks wat hier onweloweglik maak,
kleef aan die daad van liefde ooit.

5. Sy soek haar eie voordeel nooit,
niks maak haar hart verbitterd ooit,
en sy vergeld geen kwaad met kwaad.
Geen ongeregtheid wil sy,
maar net die waarheid maak haar bly -
die waarheidsklank van woord en daad.

6. Die liefde lê die kwaad nie oop,
sy dra, verdra en glo en hoop.
Die profesie - sal nie bestaan,
ons taal en kennis gaan tot niet;
maar - hoogste lofprys van my lied -
die liefde^{alleen} sal nooit vergaan.

Skrifberyming 22

1. Troos, troos my volk, sê God die HERE;
dreig nou nie meer met oordeelstem;
genees die wond, o sienerherder,
die hartseer van Jerusalem.

2. Vertel haar dat haar stryd verby is,
haar skuld vereffen is geheel,
dat sy ontvang het uit my hande
vir al haar sondeⁿ dubbel deel.

3. Daar ruis 'n roep: Baan vir die HERE
'n weg waar nou net woestheid is;
en maak vir onse God al verder
'n grootpad in die wildernis.

4. Laat elke dal rys uit die diepte,
en elke berg en heuwel wyk.
Die bulte - laat hul wees 'n vlakte,
en maak die skurwe plek gelyk.

5. Want kyk, Gods heerlikheid verskyn weer,
en alle vlees sal dit aanskou.

Die HEER self het die Woord verkondig,
en as Hy spreek, wie sal 't weerhou?

6. 'n Stem sê: Roep! - Wat moet ek melde? -
En ruisend-ver die antwoord kom:
dat alle vlees hier enkel gras is,
en al sy goedheid net 'n blom.

7. Die gras verdor, die blom verwelk weer
wanneer dit oor die velde raas:
wanneer die asem van die Here,
die winterstormwind daaroor blaas.

8. Voorwaar, die mens is maar 'n stengel,
'n grasspriet wat verdor, vergaan,
'n blom wat wegwelk uit die velde,
alleen die Woord van God bly staan.

9. Klim op 'n berg, o vreugdebode,
o Sion, en verhef jou stem!
Verhef dit hoog en vrees nie langer,
roep uit met vreug, Jerusalem.

10. Meld die verwoeste dogter-stede:
Hier is jul God! Die sterk^e is Hy!
Al voor Hom uit gaan sy beloning,
sy hoë arm voer heerskappy.

11. Hy lei sy kudde soos 'n herder,
die lammers sluimer in sy arm,
die lammerooie dryf Hy saggies -
oor almal sal Hy Hom erbarm!

Skrifberyming 23

1. Toe sien ek: alles was verby -
'n nuwe aardeⁿ en hemel skyn;
die eerste aardeⁿ en hemel het
in donker oordeelsnag verdwyn;
die see, wat immer wend en keer
in ongewisheid, was nie meer.

2. Ek sien toe dat die heil'ge stad,
Jerusalem in skoonheidspraal,
van God, haar Bouheer-kunstenaar,
hoog uit die hemel neer kom daal.
'n Bruid gelyk, so skoon is sy,
wat vir 'n man is toeberei.

3. En 'k hoor 'n hemelstem wat sê:
Die tabernakel van die Heer,
die woning van sy heiligheid,
is by die mens op aarde weer.
Hul is sy volk, Hy 's hul naby
en sal hul God vir ewig bly.

4. En God sal self, sal vir altyd,
die trane van hul oë wis;
geen dood sal daar dan langer wees,
geen smart of rou of kammernis.
Dis alles nuut, van sonde vry;
die eerste dinge is verby.

Skrifberyming 24

1. Geseënd sy bo alle dinge
die ewige God en Vader! Hy
het in die hemel seëninge
vir ons in Christus toeberei.
Na die besluit uit Hom gebore
en ewig in sy wese vas,
het Hy in Christus ons verkore
voordat daar tyd of wêreld was.

2. Hy het deur eie wil bewoë,
dat niks ons ooit weer sou vervreem,
om Christus wil, uit mededoë,
ons as sy kinders aangeneem;
dat ons, by guns so vry gegewe,
in hart en wandel onbevlek,
sou leef voor Hom, in liefde lewe,
wat lewe^{en} in dooie harte wek.

3. Tot roem en prys van Gods genade,
die grond van ons behoudenis,
sing ons nou van sy reddingsdade
in Hom wat die Geliefde is.
Uit Hom in wie ons nou weer vry is
van skuld, deur sy verlossingsbloed, -
in Hom, in wie die heil berei is,
kom seënstroom ons tegemoet.

4. Die bron wat God vir ons bevry het,
wat mild'lik aanloop deur die tyd -
dis wysheid wat dié stroom gelei het
en loutere bedagsaamheid.
Geheimenis eers diep en bondig
gevestig in Gods diepe wil,
sy welbehag word verkondig,
die ewigheid is nie meer stil.

5. Nou bring die tyd in volheidskringe,
die vrug van Gods geheimenis -
tót Christus Hoof van alle dinge
op aarde^{en} in die hemel is.
In Hom is dit dat ons verkry het
die erfdeel ons verordineer,
wat God se wil ons voorberei het,
die wil wat alles hier regeer.

6. Gods werk, eers eind'loos hoog verhewe,
daal op 'n aarde^{en} in sonde oud,
sodat nou uit ons donker lewe

sy lof kan opstyg duisendvoud.
In toebereide harte en ore,
van volk tot volk, van oord tot oord,
ruis nou - 'n mensheid word herbore! -
die nuwe reddingsboodskap voort.

7. Ons sal, in lewe en in sterwe,
Gods eiendom vir altyd wees;
ons sal wat Hy belooft het, erwe,
verseël deur die Heil'ge Gees.
Hy is die waarborg ons gegewe,
die eerst'ling van die volle som;
ons sal die reddingsdag belewe -
die gloriëdag van God, wat kom.

Skrifberyming 25

1. Genade en vrede sy oor ons
van God wat in die hemel woon,
wat is, wat was en kom, en van
die sewe Geeste voor sy troon;
2. van Jesus Christus, onse Heer,
in sy getuig'nis altyd trou;
die Eersgeboorne uit die dood,
wat dood en doodsmag nie kon hou,
3. wat oor die konings heers tot hul
die krone neerwerp aan sy voet -
Hy wat ons liefgehad het en
ons rein gewas het in sy bloed!
4. Tot konings het Hy ons gemaak,
tot priesters om sy Vader te eer;
Hom sy vir ewig eer en krag,
wat nou oor alles triomfeer!

Skrifberyming 26

1. My siel herdink met sidderbewe
hoe God met majesteit bekleed,
deur wolke en donkerheid omswewe,
sy wet op Horeb het gegee:
2. Ek is die HEER, jou God en Koning,
wat uit Egipte jou bevry;
jou uitlei uit jou slaafse woning;
dien dan geen gode buiten My.
3. Ek tog, Ek ywer teen my haters;
maak dan geen beeld om dié te aanbid;
Ek straf hul streng, die wetverlaters,
tot in die derde en vierde lid.
4. Maar Ek bewys barmhartighede
en bly aan duisende getrou,
wat tot My kom met hul gebede
en wat my wette onderhou.

5. Misbruik die Naam van God die HEER nie,
en bly altyd jou eed getrou,
want hulle wat sy Naam nie eer nie,
sal God geensins onskuldig hou.

6. Gedenk die sabbat - in ses dae
het God die wêreld toeberei;
maar Hy het, na sy welbehag
die rusdag aan sy diens gewy.

7. Gee eer aan vader en aan moeder,
want God regeer ons deur hul hand;
dan sal die HEER, die troue Hoeder,
ons seën in ons vaderland.

8. Jy mag nie doodslaan, jou nie wreek nie,
maar liefde moet jou steunsel wees.
Jy mag die heil'ge eg nie breek nie,
maar, kuis van hart, die HERE vrees.

9. Laat nooit jou voet die weg betree nie
van hom wat roof nòg diefstal vrees.
Jy mag geen vals getuig'nis gee nie,
maar laat jou woorde waarheid wees.

10. Daar mag nooit in ons hart meer kom nie
die minste lus teen Gods gebod.
Maar wie se mond sal nie verstom nie
as U beveel, o heil'ge God!

11. Ons het, o HEER, u wet weerstrewe,
genade is al waar ons op pleit:
gee ons in Christus nuwe lewe,
om dit te doen uit dankbaarheid.

Skrifberyming 27

1. Ek geloof in God die Vader
wat almagtig, wys en trou
Skepper is van alle dinge
en dit nog in wese hou.
Ek geloof in Jesus Christus,
wat ons in aanbidding eer:
Eengeboorne van die Vader,
in sy hoogheid onse Heer.

2. Hy wat deur die Gees ontvang is
- die geheimenis is groot! -
en gebore is uit Maria,
uit die maagdelike skoot.
Wat gely het toe Pilatus
onregsvonnis het gevel -
kruis en doodsmart ondergaan het,
al die angste van die hel.

3. Wat die derde dag verrys het,
daar die dood Hom nie kon hou;
na die hemel opgevaar het
deur die diep, onpeilb're blou.

Wat nou sit, met eer en sterkte
aan Gods regterhand omgeef,
tot Hy weerkom as die Regter
van wat dood is en wat leef.

4. Ek geloof, met stille^oaanbidding,
in die Heil'ge Gees wat my
in my sondedood gewek het,
my as Trooster leer en lei.
Ek geloof 'n heil'ge eenheid,
wêreldwyd, in Christus één,
wat sy roepstem sal vergader,
deur die lange eeue heen.

5. Ek geloof aan die gemeenskap,
heilige verbintenis
van wie almal saam 'n eenheid
in hul Heer één liggaam is.
Ek geloof die skuldvergewing,
weeropstanding van die vlees,
en 'n lewe^oin eewige duurte,
as die dood nie meer sal wees.

Skrifberyming 28

1. o Vader, in die hemel hoog,
tot Wie ons ophef hart en oog,
ons bid in stille^oeerbiedenis:
Gee dat u Naam, wat heilig is,
deur ons geken, geëer, gevrees,
in alles mag geheilig wees.

2. Gee dat u koninkryk mag kom,
in Christenland en heidendom,
in sy triomfe eindeloos.
En laat ons op die aarde, soos
die eng'le wat u troon omring,
gewillig, Heer, u wil volbring.

3. Gee ons - want ons gebrek is groot -
vandag ons daelikse brood.
Bewys ons tog barmhartigheid
en skeld ons, Heer, ons skulde kwyd,
soos ons, in skuldvergiffenis,
vir hul wat aan ons skuldig is.

4. Lei ons nie in die donker land,
die wêreld van versoeking, want
ons is so swak. Verlos ons van
die Bose^oas hy sy vangnet span.
Want U kom toe die majesteit
en krag en eer in ewigheid.

Skrifberyming 29

1. Bo lug en wolke 't ek gehoor
die "Halleluja" van 'n koor
wat aarde^oen swerk laat beef het.
Dit was die stem, die lofgeskal

van eng'leskare sonder tal
wat bruisend my omsweef het.

2. "Die heil en heerlikheid en eer
en sterkte aan onse God en Heer!
Hy het as Vonnisspreker
die aartsverleidster neergestort;
van mart'laarsbloed, al weggedord,
is Hy die strenge Wreker."

3. En nogeens het die sangerskring
hul "Halleluja" neergesing
en daardie doem verhewig.
Vir haar wat alles wou verderf,
sal nou die pyniging nie sterf:
haar rook gaan op vir ewig.

4. Die oudstes, om die Troon geskaar,
en viertal wesens wonderbaar
het neergeval tesame.
Hul het die sterke God aanbid
wat op sy hoë magstroon sit,
met "Halleluja, Amen!"

5. 'n Stem het uit die Troon gegaan.
Dit spoor tot strenger spanning aan
al wie Gods lof gesing het:
Laat wie God vrees en dien, Hom eer
totdat sy glans en glorie weer
die groot heelal deurdring het.

6. Aanswellend soos 'n onweerskoor,
het ek die sangerstem gehoor
van die verlose skare -
geweldig soos 'n donderslag,
swaar soos die dreuning in die nag
van opgesweepte bare.

7. Hul sing die "Halleluja" weer.
"Want," sê hul, "onse God en Heer
is aan sy Woord gedagtig:
die groot verlossingsdag is daar,
Hy het die koningskap aanvaar
en heers as God almagtig."

8. "Laat ons verheug wees en verblyd,
en gee aan God die heerlikheid!
Ná leed wat ons gely het,
staan nou die bruilofsmaal gereed,
waarvoor die Lam se bruid haar kleed
van fynste stof berei het."

9. "Dié skoonheid is aan haar gegee,
Gód het haar met dié kleed beklee
van reine en regte dade.
En - salig hy wat tot dié maal
deur God genooi word en mag straal
in daardie lofgewade."

Skrifberyming 30

1. Hy 't my die lewenstroom getoon
wat voortkom uit die hoë troon
van God en van die Lam, vanwaar
dit vonkel soos kristal so klaar.
2. En in die middel van die straat,
in altyd blye en frisse staat,
aan weerskant van die lewenstroom,
staan juigendgroen die lewensboom.
3. In vaste kringloop ommegaand,
gee hy sy vrug van maand tot maand.
Sy blad, wat nooit in onmag kwyn,
is vir die volke 'n medisyn.
4. Vervloeking is daar dan nie meer;
die troon van God is by hul weer
en van die Lam. Hul sal Hom sien,
en al sy knegte sal Hom dien.
5. Sy Naam sal nie in glorie taan,
maar blinkend op hul voorhoof staan.
En nag, wat somber skadu sprei,
is daar nie meer: dit is verby.
6. Geen lamp of son is nodig meer:
hul lamp en son is God die Heer.
Hul sal ná smaad en druk en stryd
as konings heers in ewigheid.

Skrifberyming 31

1. Toe sien ek teen die bloue vert'
'n ruiter op sy haelwit perd;
en 't was om Hom stormagtig,
want Hy, die Ruiters, voer sy stryd
en oordeel in geregtigheid;
sy Naam is: Trou, Waaragtig.
Sy oog is soos 'n vlam van vuur,
sy krone skitter in die uur
van langverwagte oorwinning.
Sy Naam, diep met sy Wese een,
deurgrond geen mens, net Hy alleen
in held're selfbesinning.
2. Die kleed vol bloed vertel sy roem.
Die Naam waarmee sy volk Hom noem,
is "Woord van God". 'n Skare
van ruiters volg Hom op die voet,
hul nader soos 'n watervloed,
soos bruising van die bare.
'n Hemelleër, skitterwit,
hul is dit wat in streng gelid
saam met Hom uitgetrek het.
En uit sy mond het uitgegaan
'n swaard waarmee Hy nasies slaan
wat, trots sy toorn gewek het.

3. Hy sal nou met 'n ysterstaf
sy vonnis oor hul, streng en straf,
met oordeelsdaad bekragtig.
Hy trap die parskuip met sy voet,
en bring oor hul in volle gloed
die toorn van God almagtig.
En op sy kleed met bloed gevef,
en op sy heup wat heil verwerf,
staan daar 'n Naam der ere:
dié oorlog het die pleit beslis
dat Hy die "Hoogste Koning" is,
die "Heer van alle here"!

Skrifberyming 32

1. Toe het die hoë lug gebeef
en eng'lestem het neergesweef:
"Nou is die koninkryke weer
die eiendom van onse Heer
en van sy Ryksgesalfde wat
die wêreld in sy vuis omvat.
Hy sal - beslis is nou die stryd -
as Koning heers in ewigheid."

2. Toe het die vier-en-twintigtal,
die ouderlinge neergeval -
hul wat voor God op trone sit -
en het die hoë God aanbid:
"Ons dank U, onse God en Heer,
U wat oor alles triomfeer,
wat is en was en kom, - u mag,
o Koning, tree nou aan die dag.

3. "Die volke 't woedend opgestaan -
u toorn het hulle neergeslaan.
Grys-skeemrend rys die oordeelsdag,
en see van dode op vonnis wag:
verderwers van die aarde erf
'n ewige toestand van verderf,
maar al Gods knegte ontvang 'n kroon
en uit genade 'n arbeidsloon."

4. Die tempel het toe oopgegaan
waarin die heil'ge bondsark staan.
Daar straal sy glorie onbesmet,
daar lééf die woorde van sy wet:
daar 's bliksems wat geen weerstand stuit
en donderstemme gee geluid;
die aarde beef, daar 's haelslag -
dit is die grote oordeelsdag.

Skrifberyming 33

1. Wat 'n liefde en volheidslewe,
waar ons bly ons in beroem,
het die Vader ons gegewe
dat Hy ons sy kinders noem!
Maar die wêreld weet van dié

wat uit God gebore^{is}, nie,
het die kennis van die Heer nie
as hul hoogste goed begeer nie.

2. Wat die Heer nog meer vervul het,
bly verborge; tot dié stond
ál die wonders ons onthul het
van die eewge vree-verbond.
Ja, wanneer die Here kom,
dan word ons gelyk aan Hom,
want ons sal in klare^{omlyning}
Hom aanskou in sy verskyning.

3. Wie die Midd'laar se verskyning
inwag uit die heiligdom,
soek van harte die verreining
wat daar uit sy sterwe kom.
Teen die sonde duur die stryd:
"Sonde^{is} ongeregtheid!
Maar ons lewe^{uit} God gebore,
is tot heilig-wees verkore!"

Skrifberyming 34

1. Die HEER is God, 'n eenige HEER;
die HEER is God, en niemand meer.
Erken dit, alle volke,
van waar die sonlig smôrens blink
tot waar dit in die purper sink
van sagdeurglansde wolke.
Die HEER is God, want Hy formeer
die dag en nag wat wend en keer
na sy verordeninge.
Hy bring die heil en onheil voort,
hul luister na sy almagswoord -
die HEER doen al dié dinge.

2. Stuur God ons sy bevrydingswoord -
bring dan, o heemle, wolke voort,
waaruit soos reënstrale
geregtheid van uitkoms sing
en ons die blye boodskap bring
van skoonste seëprale.
Dan sal die aarde^{uit} vrugb're kluit
die heil en vrede uit laat spruit -
geen onheil is daar meer nie!
Die reg sal uit die aarde breek,
want God die HEER het dit gespreek,
en niemand kan dit keer nie.

3. Wee hom wat met sy Maker twis,
wat, waar hy net 'n potskerf is,
Gods weg met hom gewraak het!
'n Erdewerk, 'n nietigheid,
kan dit sy Maker ooit verwyf
dat Hy hom só gemaak het?
Maar nee, ons buig ootmoedig neer;

ons wil die hoë hande eer
wat ons só toeberei het,
ons in die hande altyd stel,
as kinders, HEER, die werk vertel
waardeer U ons verbly het.

Skrifberyming 35

1. o Dieptes vol geheimenis
wat vir ons oog onpeilbaar is!
o Wysheidsbron en kennis wat
die som van alle dinge omvat!
Nog dieper as die hemelrond
is God se oordeel, sonder grond.
En dieper as die diepste seë,
so onnaspeurlik is sy weë.
2. Het ooit 'n mens of hemeling
in Gods gedagtes deurgedring?
Of wie is daar so groot van gees
dat Hy sý raadsman ooit kan wees?
Wie 't eers aan God so 'n guns bewys
dat hy van Hom vergelding eis?
Wat is by God, so onvolprese,
die mens dan in sy waarde en wese?
3. Uit Hom - die Bron van alle goed;
deur Hom - wat alles dra en voed;
tot Hom - die eind van al wat streef,
wat is en word, wat roer en sweef,
tot Hom is alle dinge wat
Hy met een wilsgreep gans omvat.
Aan Hom, die God wat ewig lewe,
sy ewig lof en eer gegewe.

Skrifberyming 36

1. Toe hoor ek uit die hemel uit
'n sangstem groot soos die geluid
van golwe wat die seekus slaan,
en donder wat die stormpad baan.
Dit het my ore ook sag gestreel
soos siters waar hul sag op speel.
2. Met duisenderlei stemme dring
die lied omlaag wat hulle sing.
Dit was 'n lied in nuwe toon
wat hulle aanhef voor die troon
en voor die hofstoet wat met glans
van vlammeilig Gods troon omkrans.
3. En buiten hul kon niemand meer
die klanke van dié loflied leer,
só diep was hulle ingelei,
in Gods geheim'nis ingewy!
Hul lewe, deur die Lam gekoop,
gaan soos 'n blanke lelie oop.

4. Dis hulle wat, op aarde rein,
voor God nou maagd'lik kan verskyn,
as eersteling, aan God gewy
en aan die Lam, deur loskoop vry.
Agter die Lam kom hulle aan,
hul volg Hom waar sy voetstap gaan.

5. Deur Gods genade in Christus ryk,
was hulle aan sy beeld gelyk:
geen valse skyn het hul verblind,
geen leu'n is in hul mond gevind,
geen letsel het húl aangekleef,
wat nou by God in reinheid leef.

Skrifberyming 37

1. Toe sien ek soos 'n see van glas,
deurstraal met geel-rooi vlammeilig.
En die oorwinnaars van die Dier -
hul wat nie voor sy mag wou swig -
het langs die see van glas gestaan,
en daar was sifers in hul hand.
Hul het gesing soos Israel
gesing het aan die Skelfseestrand.

2. Die lied van Moses, kneg van God,
het hul tot eer van God gesing,
en aan die Lam, vir hul geslag,
oorwinnaarshulde toebring:
"Hoe groot en wonderbaar, o Heer,
hoe billik, reg en almagsterk,
hoe waar en trou, o Koning van
die heiliges is al u werk!

3. "Wie sal, o Regter, U nie vrees,
u Naam nie in die reine sfeer,
ná so 'n storm en oordeelwerk,
met sange van oorwinning eer?
U 's heilig, Heer: die nasies kom
om U die hoogste eer te gee;
want nou het u regverdigheid
grootglansend aan die dag getree."

Skrifberyming 38

1. Ek wat die sewe sterre dra
wat vonkel in my regterhand;
wat wandel waar die kandelaars,
die sewe goue, om My brand -
Ek ken jou werk, al die geswoeg,
en hoe geduldig dat jy ly,
dat jy die kwaad en leu'n nie duld
en vir my Naam en waarheid stry.

2. Helaas, dié bruidstyd is verby!
Jou eerste liefde 't jy verlaat.
Gedenk daaraan en soek dit weer,
dié liefde met die liefdesdaad.

En as jy tog my Woord verwerp,
dan kom Ek, maar met oordeel, weer:
Ek neem jou kand'laar van sy plek
indien jou hart My nie begeer.

3. o, Luister na My as Ek roep -
dit is die roepstem van die Gees.
Al wie 'n oor het, laat hom hoor,
dat jy my bruidskerk weer kan wees.
Aan die oorwinnaar in die stryd
gee Ek die lewensvolle spys,
die altyd-nuwe vrugte van
die keurboom in Gods paradys.

Skrifberyming 39

1. Dit sê die Eerste en Laaste, Hy
wat dood was maar nie dood kon bly;
Ek ken jou werke en lydenslot,
jou armoed, maar jy 's ryk in God.

2. Ek hoor die lastering en roem
van wie hulself Gods Bondsvolk noem,
maar wat die krag en wese mis
en Satans sinagoge is.

3. Wees nie bevrees as jul moet ly;
die duiwel self sal jul bestry.
Jul mart'laarskap is kort van duur;
jul lyde is Gods beproewingsvuur.

4. Laat wie volhard in stryd en nood
getrou wees maar tot in die dood.
En 'k gee hul as genadeloon
die onverwelkb're lewenskroon.

5. En laat dit klink in hart en oor,
die drangroep wat die Gees laat hoor:
Die ewige dood sal nimmermeer
oor die oorwinnaar triomfeer.

Skrifberyming 40

1. Ek wat die swaard dra, weerskant skerp,
waarmee 'k my vyand neer sal werp,
Ek weet jou werke en waar jy woon -
die plek waar Satan sit ten troon.

2. Jou liefde en trou, aan My verpand,
hou in die martelvure stand;
en jou geloof is vas ten spyt
van Satans felste woede en nyd.

3. Maar in jou midde sluip die slang
wat siele in sy liste vang.
Die lokwoord uit sy leuenmond
verlei die volk van my verbond.

4. Waak op en stuit die kwaad! Waarom
sal Ek in gramskap na jou kom

en met die slagswaard van my mond
my vyand neerwerp teen die grond?

5. Ek roep dit uit voor wie 'n oor,
voor wie 'n hart het - laat hom hoor,
gewillig as die Gees getuig
om na my wil sy wil te buig.

6. Aan die oorwinnaar in die stryd
skenk Ek 'n groot verborgenheid:
die manna uit die wildernis,
maar een wat diep-verborge is.

7. 'n Steen uit marmmerberg vandaan,
waarop sy naam geskrywe staan,
gee Ek aan hom: daar is geeneen
wat dit kan lees, net hy alleen.

Skrifberyming 41

1. Die Seun van God, die hoogste Heer,
Hy send sy magsbevele neer!
Sy oog is soos 'n vlam van vuur,
sy voet soos koper, blink geskuur.

2. Ek ken jou ywer, ongedoof,
jou liefde en diens en jou geloof,
jou lydsaamheid, nog onverkort,
en dat jou werke al skoner word.

3. Maar daar is een wat strikke weef:
Isébel het by jou herleef:
sy wat die offermaaltyd spreij,
my volk tot sinnediens verlei.

4. Aan hulle wat my woord bewaak,
die Satansdieptes nie genaak,
aan die getroues gee Ek las:
kleef enkel aan my woorde vas.

5. Aan wie oorwin, onwankelbaar
my werke tot die end bewaar:
hy sal oor nasies triomfeer,
met ysterstaf sal hy regeer;

6. soos kruike, so te pletter slaan
die leërs teen hom opgestaan.
Dis afglans van die heerskappy
wat Hy, die Vader, gee aan My.

7. BoodsAPPER van die dag wat kom,
die môrester, gee Ek aan hom.
Ontwaak dan, slapers van die nag,
gee op die Gees se roepstem ag!

Skrifberyming 42

1. Ek wat die sewe Geeste stuur
uit wie die lewensvonke spat,
en wat die sewe sterre omvat

wat skitter in die donker uur -
Ek ken jou werke, maar dis skyn,
die lewe 't uit jou weggekwyn.

2. Word wakker uit die sluimerdood!

Jou dade is nie opreg en waar,
jou wese troebel, gans onklaar,
voor God lê al jou werke bloot!
Word wakker uit jou slaap en red
wat haas geen lewensasem het!

3. My Woord was helder soos kristal,

jou bruidstyd fris soos môredou.
En hoe is dit verdonkerd nou!
Bewaar dié skatte, of Ek sal
net soos 'n dief kom, onverwag;
jou opskrik in die oordeelsnag.

4. Maar daar is enkele (hoe min!)

wat nie hul kleed besoedel het.
Hul sal Ek uit die oordeel red,
en hul sal met My wandel in
'n wit gewaad en reinheidsgeur,
omdat Ek hul dit waardig keur.

5. Oorwinnaars sien 'k in wit kledy,

en in die Lewensboek hul naam,
wat Ek voor al die eng'le saam
en voor my Vader sal bely. -
Al wie 'n hart het en 'n oor,
laat hy die Gees se roepstem hoor.

Skrifberyming 43

1. Hy wat heilig en waaragtig
en omkleed is met gesag,
wat die sleutel dra van Dawid,
hoogheidsteken van sy mag -
daar is niks wat Hom kan hinder,
wat sy magsvermoë stuit,
wat kan sluit as Hy wil open,
wat kan open as Hy sluit.

2. Al jou werke sien en ken Ek,

in hul skoonheid blink hul uit.
En Ek het 'n deur gegewe
wat geeneen vir jou kan sluit.
Dat jou krag gering is, weet Ek,
maar jy eer my Woord as skat,
en jy 't nie my Naam verloën
wat die kennis vol omvat.

3. Oë-dienaars, trotse pralers

uit die huis van Israel,
is 'n Satansinagoge
wat jou met verdrukking kwel.
Maar uit hul sal Ek laat aankom
wat hul voor jou voet sal buig;

en dat Ek jou liefgehad het,
sal hul bly voor jou getuig.

4. Omdat jy die Woord bewaar het
van my lyde^{en} lydsaamheid,
is Ek jou ook 'n Bewaarder
in die uur van sware stryd,
as die tye van besoeking
(elke mond sal dan verstom!)
oor die aarde^{en} sy bewoners
in die felste smarte kom.

5. Ek kom gou! Hou dan bestendig
wat my mond aan jou beloof.
Wees net waaksaam, en laat niemand
jou die eerkroon ooit ontroof.
Wie oorwin, hom sal 'k bevestig:
as 'n suil sal hy verrys,
om daar nooit weer uit te gaan nie,
in my God se pragpaleis.

6. Op hom sal 'k die Godsnaam skrywe,
onuitwisbaar sal dit straal,
met die naam ook van die Godstad
wat van God op aarde daal.
Daar skryf Ek my nuwe Naam ook,
waar hy draer van sal wees.
Laat wie ore het, dan luister
na die roepstem van die Gees.

Skrifberyming 44

1. Dis die woord van Hom, die Amen,
die Getuie, trou en waar,
die Begin van God se skepping,
sterke Skeppingsmiddelaar.
Al jou werke sien en ken Ek:
daar 's by jou geen koue^{of} gloed.
En daar rys vir jou 'n walging
uit die grond van my gemoed.

2. "Ek is ryk, verryk," so roem jy.
En jy ken nie jou gebrek,
dat jy arm en blind, ellendig,
niks het om jou toe te dek.
Koop van My dan goud gelouterd,
wat die ware rykdom gee.
Koop van My die wit gewade
wat jou, naakte, kan omklee.

3. Koop van My die fyne mengsel
wat as oogsalf jou kan dien,
en bestryk daarmee jou oë,
dat jy, blinde, weer kan sien.
Ek bestraf al wie Ek liefhet,
en Ek tugtig in my trou.
Wees dan yw'rig tot bekering,
vurig om my Woord te hou.

4. Wagtend staan Ek voor die deur al,
waar Ek aanklop, lank en luid.
Hoor dan een my roepstem buite,
word vir My die deur ontsluit,
dan sal 'k tot sy woning ingaan.
Na die maaltyd heengelei
sal 'k in vriendskap met hom aansit,
hy sal aansit saam met My.

5. Ek sal gee aan die oorwinnaar,
in my hoë heerskappy,
dat hy sit as wêreldheerser
op my rykstroon saam met My,
net soos Ek ook met my Vader
triumfeer die wêreld oor.
Dis die Gees se laaste roepstem -
wie 'n oor het, laat hom hoor!

Skrifberyming 45

1. Hy het my die stad getoon,
groot en van die hemel dalend,
en, deur God se ligglans skoon,
soos 'n kleurgesteente stralend,
helder soos 'n kristallyn
wat in al sy klaarheid skyn.

2. Rondom rys, gedug in krag,
twaalfstal poorte in die mure.
Elkeen voor sy poort op wag,
staan die eng'le, glansfigure.
Bo hul blink, in vlammespel,
twaalf stamname uit Israel.

3. Lokkend staan die poorte oop,
oop na al die wêreldoorde,
dat die nasies toe kan loop:
van die suide en van die noorde
en vandaar waar son en maan
nie meer op- en ondergaan.

4. Uit die diepte omhoog geskraag,
rys die muur as skut en wering;
en daaronder, laag naas laag,
lê die ewige fondering.
Van die Lam se apostelskaar
straal daaruit die name klaar.

5. In die stad se mate was
daar geen kleinheid en geen engte.
Van die klimmende terras
het die hoogte aan breedte en lengte
in sy maat geheel gelyk,
tot die hemelblou gereik.

6. En die muur was swaar van bou
wat die grote stad omring het;
glanse soos van môredou

was die glans wat dit deurdring het.
En die stad se boustof was
goud, deurskynend net soos glas.

7. Fondamente uit edelsteen
was dit wat die stad omlin het.
Pêrelpoorte daaromheen,
wat met sagte lig geskyn het.
Goudbane al die strate was,
maar deursigtig, blink soos glas.

8. Maar 'n tempel, skoon van bou
(aan wat was nog steeds gedagtig!)
het my oog nie daar aanskou;
want die Here God almagtig
is sy tempel, en die Lam
is die helder altaarvlam.

9. En geen lig van son en maan,
wat hul wentel langs die transe,
sal daar op- en ondergaan:
God self skyn daar met sy glanse,
en die Lam is self die lig
waar 'n eewige nag voor swig.

10. Nasies, vry van die gerig,
kom uit nuwe wêreldlande
om te wandel in dié lig.
Konings bring hul offerande
uit 'n volle wêreldskat:
eer en glorie, in die stad.

11. Vir 'n nag van skrik en vrees
word die poorte nie gesluit nie,
want daar sal geen nag meer wees
en geen klaag- of skrikgeluid nie.
Heerlikheid en eer alleen
trek dan deur die poorte heen.

12. Daar sal in dié heiligdom
niemand wat die kwaad bedrywe,
ooit of immer binnekom.
Hul van wie die naam geskrywe
in die Lewensboek sal staan,
hulle sal daar binnegaan.

Skrifberyming 46

1. Bo die kimme van verdwyning
rys die marmewit verskyning -
oordeelstroon van God die Heer.
Aarde en hemel, skrikbewoë,
weggevlug het van sy oë;
daar 's geen plek vir hulle meer.

2. Voor die regterstoel ontbode,
klein en groot staan daar die dode,
en die boeke 't oopgegaan,
ook die Lewensboek met wisse,

eewge naamgeheimenisse
wat daarin geskrywe staan.

3. Alles deur die mens bedrywe,
in dié boeke 's neergeskrywe
van die skeppingsdag af aan.
Alles - eeue word nou ure! -
doem dan op uit dié Skrifture,
dis waaroor die vonnis gaan.

4. Langs hul diep, verborge weë
gee die wêreldwye seë
hulle dode almal weer.
Dood en doderyk aan bewe,
gee hul dode, en oor hul lewe
stryk die laaste vonnis neer.

5. En die dood, die strawwe koning,
met die doderyk, sy woning,
stort dan in hul vlamme graf;
en wie dan nie staan geskrewe
in die Grootboek van die Lewe,
stort met hul die steiltes af.

Skrifberyming 47

Die HERE sal ons seën,
en Hy sal ons behoed.
Die HERE sal sy aanskyn
altyd oor ons laat straal
en ons genadig wees vir ewig.
Hy sal sy aangesig oor ons verhef
en aan ons gee sy vrede.
Amen. Amen.

Skrifberyming 48

Die genade van die Here Jesus Christus
en die liefde van God
en die gemeenskap van die Heil'ge Gees,
sy met ons almal! Amen.

Skrifberyming 49

1. Barmhartige en getroue God,
Beskikker van ons deel en lot,
ons dank U vir die troue wag
ons weer betoon in hierdie nag.

2. Verleen ons, ná die soete rus,
opnuut gesondheid, krag en lus,
wanneer ons, deur die slaap verkwik,
ons willig tot die arbeid skik.

3. Laat ons ons amp en plig, o HEER,
getrou behartig tot u eer;
en laat u guns ons werk bekroon,
u Gees ons lei en in ons woon.

4. Sien op ons in genade neer,
en maak ons werk voorspoedig weer;
skeld ons, na u barmhartigheid,
o HEER, ons skuld en misdaad kwyt.

5. Verlig ons hart wat duister is;
laat ons, na u getuienis,
die duiwel en sy werk weerstaan
en yw'rig in u weë gaan.

6. Gee ons 'n seën by u Woord;
plant self die Kerk van Christus voort;
sterk leraars, sterk alle aardse mag
wat U bekleë met u gesag.

7. Troos almal wat deur smart getref,
hul hart vol angs tot U verhef;
maak ons in teëspoede stil;
hoor ons, o God, om Jesus wil.

Skrifberyming 50

1. o Grote Christus, eewge Lig,
niks is bedek vir u gesig,
wat ons bestraal waar ons ook gaan,
al skyn geen son, al blink geen maan.

2. Toon ons u goedheid en u mag
deur u beskerming hierdie nag;
wil in die donker oor ons waak,
sodat geen plaag ons tent genaak.

3. Verkwik ons deur 'n soete rus,
dat ons mag werk met nuwe lus;
laat ook ons luisterende oor
die nag se diepe wysheid hoor.

4. Leer ons om in die lewensnag
verlangend op u koms te wag,
daar ons in stil vertrouë leef
dat U ons al ons skuld vergeef.

5. Beskerm ons in die bange tyd
van sielsversoeking en van stryd;
help as die Bose ons bestry
dat hy oor ons geen voordeel kry.

6. Bewaar die kerk wat nou nog stry,
en wil haar onder kruis verbly;
vertroos die neergeboë hart,
genees die krankes in hul smart.

7. o Vader, laat u liefde ons blyk;
o Seun, maak ons u beeld gelyk;
o Gees, send u vertroosting neer;
Drie-eenge God, U sy al d' eer!

Skrifberyming 51

1. Die volk wat in die donker wandel,
oor hulle het 'n lig geskyn:

Die Christus, Lig oor alle lande,
laat angs en duisternis verdwyn!
U het die volk vermenigvuldig;
hul vreugde het U groot gemaak.
Soos in die oestyd juig hul vrolik
waar hul mét U oorwinning smaak.

2. Die juk wat swaar op ons gedruk het,
het U met wondernag verbreek.
Die vyande wat ons verskrik het,
verdwyn wanneer u almag spreek:
'n Kind is vir u volk gebore,
'n Seun het U aan ons gegee -
die heerskappy is op sy skouer,
met mag en eer is Hy bekleed.

3. Hy 's Wonderbaar, 'n Eewige Vader;
Hy 's Raadsman; Hy is Sterke God;
en Hy vermeerder in genade
sy heerskappy as Vredevoers.
Hy kom met vrede sonder einde,
versterk dit deur geregtigheid -
met ywer sal Hy dit bevestig
van nou af tot in ewigheid.

Skrifberyming 52

1. o Jakob, hoor nou, luister!
o Israel, gee ag!
So sê jou Here, Skepper,
jou Maker in sy krag:
"Jy hoef nie bang te wees nie,
want jy behoort aan My.
Ek roep jou naam, o vrees nie,
jy 's Myne, jy is vry!"

2. "Die waters van riviere
sal jou nooit vol oorvloei.
En gloed en vlam van vure
sal jou nooit fel verskroei.
Want Ek, Ek is die Here,
Ek bly altyd jou God;
as Heilige, as Here,
verander Ek jou lot."

3. "Die volk wat jou verdruk het
- Egipte, Seba, Kus -
aan wie Ek jou ontruk het,
is losprys vir jou rus.
Uit liefde laat Ek lewe
en wil Ek jou behou,
gee 'k mense vir jou lewe,
gee 'k volke prys vir jou."

4. "o Vrees nie," klink Gods woorde,
"Ek roep jou nageslag!
Van oos, wes, suid en noorde
versamel Ek in krag.

Laat al my skepsels nader,
van verre vertes kom.
My kinders sal vergader,
my volle kindersom!"

Skrifberyming 53

1. Versterk jul in die Heer se krag,
die krag wat nooit, ja nooit, sal taan.
Kom trek, gesterk deur God se mag,
sy volle wapenrusting aan.
Jul sal so staande bly,
ná elke veldslag vry.
Jul kan teen Satan stry,
sy sluwe lis bestry,
in God se krag hom trou weerstaan.
2. Ons stryd is nie teen vlees en bloed,
maar teen die sondemag berug.
Ons stry die stryd teen wat hier woed,
die bose geeste in die lug.
Beklee jul met die kleed
wat God jul gee - en weet:
ná stryd van onheilsdag
sal jul nog staan op wag
en nie oorwonne hoef te sug.
3. Staan altyd onbeweeglik vas,
omgord met waarheid, onbevrees;
geregtigheid as borsharnas
- laat Woorddiens julle skoene wees!
As skild neem die geloof
om brandpyl uit te doof,
verlossing om te weer,
om vir die kop te keer.
En neem die Woordswaard van die Gees.
4. Stry altyd biddend deur die Gees,
terwyl jul God van harte smeek.
Volhard en laat jul bede wees
vir heiliges in elke streek.
En bid dat God se Woord
gepreek word soos dit hoort,
geheimenisse soet
vrymoedig en met moed
nou kragtig uit my boeie breek!

Skrifberyming 54

1. Ons troue Heer, so hoog verhewe,
wil ek besing; Hy laat my lewe!
Hy werp die vyand in die see,
die perd en strydwa gee ook mee.
Hy is my God, my heil, my krag,
God van my vaders, groot van mag.
2. Keur van die farao se magte
sink deur die waterkolk se kragte,

sink af tot op die see se sand;
God tref hul met sy regterhand,
sy Naam is Here - Hy oorwin;
Hy stort hul in die dieptes in.

3. Heer, U is hoog, U is verhewe!
U werp hul neer wat teen U strewe.
U laat u oordeel teen hul woed,
hul word 'n stoppel in dié gloed.
U waai die seestroom tot 'n wal,
'n watermuur wat nie kan val.

4. Ons vyand dink: "Hul is oorwonne;
My swaard kap dodelike wonde!"
Maar U kom blaas weer in die dal,
en waterwalle vou en val.
Ons vyand sink, hul word soos lood,
en hulle sterf 'n waterdood.

5. Wie is soos U? - So hoog? - So heilig?
U wonderdade hou ons veilig.
U het die vyand vasgedruk,
die aarde het hul ingesluk.
U volk kon toe die land betree
deur U in troue guns gegee.

6. Die volke hoor, die volke bewe,
hul sidder voor die God wat lewe!
Én Filistyn en Edomiet,
én Moabiet en Kanaäniet
het almal stom van vrees versteen
toe Isr'el deurtrek deur hul heen.

7. U plant die volk wat deur U vry is
in grond wat deur U voorberei is.
Dáár is u heiligdom en troon,
daar waar U met u volk wil woon.
Daar staan u troon nou - maar ook méér:
vir ewig sal die Heer regeer!

Skrifberyming 55

1. Salig dié wat arm voor God is -
hulle erf Gods koninkryk;
en wie treur, dié is gelukkig;
só kan God sy troos laat blyk.
Wie verdraagsaam is, laat Hy
op sy nuwe aarde bly.

2. Dié wat honger na wat reg is,
hulle sal versadig word.
Wie barmhartig langs die weg is,
vind hulself het geen tekort.
Dié wat, rein van hart, Hom dien,
hulle sal die Here sien.

3. Vredemakers is gelukkig -
hul is kinders van die Heer.
Hul wat ly vir reg en waarheid

weet: God bly nog in beheer.
Wie Hom volg, deur laster heen,
wees verheug - God sal jul seen.

Skrifberyming 56

1. Al sou ek ook die tale spreek
van mense en eng'le, maar ontbreek
in my die liefde, ú liefde, Heer:
is ek 'n klinkende metaal,
'n leë, luidende simbaal
wat spreek, maar nie verstaan, of U eer!
Al kan ek profeteer in krag,
geloof besit wat veel vermag,
en kennis, deel my aardse goed,
vergaan ek in 'n offergloed,
maar het ek nie die liefde nie - u liefde nie -
het ek voor U geen waarde nie.

2. Die liefde soos deur U gewek,
is steeds lankmoedig, vriendelik,
is nie jaloers of hoogmoedig nie:
dis eerbaar, streef ook nie in daad
na selfbelang, wreek nie die kwaad
en is nie bly oor die onreg nie.
Die liefde streef die waarheid na,
glo alles, hoop, bedek, verdra.
Dit sal vir ewig bly bestaan
waar kennis, tale eens vergaan.
Wil U ons, Heer, u liefde leer, dat ons steeds meer
in liefde wandel; U vereer!

Skrifberyming 57

1. Ek sien 'n nuwe hemel kom,
'n aarde nuut en vry.
Die see en al wat skei, verdwyn.
God self kom by ons bly.
2. Die nuwe stad, Jerusalem,
daal uit die hemel neer;
skoon soos 'n bruid in heerlikheid -
geliefde van die Heer.
3. Die Heer droog al die trane af,
verby is droefheid, dood.
Ja, pyn en smart wyk uit die hart -
ons moeite, angs en nood.
4. "Kyk, Ek maak alles nuut", sê God.
"Laat hom wat dors het, kom.
En hy sal vind hy is my kind;
Ek is 'n Gód vir hom!"
5. Oorwinnaars, sal ons alles erf
en drink uit die fontein
van lewenswater, heerlik, rein.
En God sal oor ons skyn.

Skrifberyming 58

1. God het gesê: "Ek is die Here
wat jou uit sonde-slawerny
gelei het tot 'n nuwe lewe.
Jy mag geen god hê, buiten My!"
2. "Vereer dan geen gesnede beelde,
maak van My geen gelykenis;
maar dien My wat, alomteenwoordig,
jou Skepper en Verlosser is."
3. Gebruik die heil'ge Naam nooit ydel -
God is waaragtig in sy trou.
Hy sal dié straf wat Hom belaster;
dié wat Hom liefhet, word behou.
4. Met wysheid het Hy rus en arbeid
vir ons, sy mense, hier beveel;
gedenk die rusdag, hou dit heilig -
en jy sal in die seën deel.
5. Eer ouers en eer owerhede,
God gee aan hulle die gesag,
en die belofte van die lewe
dra jou en ook jou nageslag.
6. Jy mag nie doodslaan of jou wreek nie,
maar liefde moet jou lewe rig.
Jy mag die egband nie verbreek nie,
behou wat God in liefde stig.
7. Jy mag nie van jou naaste steel nie,
maar wees in wat jy doen, getrou.
Neem nie aan valse dinge deel nie -
wees een wat by die waarheid hou.
8. Die hart is setel van die lewe,
maar laat hom ook so gou mislei.
Aanvaar in denke en begeerte
die Gees van God se heerskappy.
9. Deur u volmaakte wet, o Here,
ontdek ons steeds ons sondigheid;
u Gees bring ons die heil in Christus
dat ons kan leef uit dankbaarheid.

Skrifberyming 59

Ons Vader wat woon in die hemel,
geheilig sy u Naam.
Laat u ryk kom, u wil geskied
soos in die hemel so ook op die aarde.
Gee ons vandag ons dag se brood
en vergeef ons al ons skulde, net soos ons vergewe
dié wat teen ons sondig.
Laat kom ons nie in die versoeking,
maar verlos ons van die Bose.
Van U is die ryk en die sterkte en die ere,

vir ewig en ewig, amen.
Vir ewig en ewig, amen.

Skrifberyming 60

1. Prys Hom, die Hemelvors,
op sy verhewe troon;
loof Hom aan Wie die hemelkoor
hul hulde steeds betoon.
Aan Hom, die Skepperheer,
kom toe die eer en mag.
Sy Woord het alles voortgebring,
roem ewig sy gesag.

2. Loof Hom, die Lam van God,
want Hy 's vir ons geslag.
Hy het ons met sy bloed gekoop;
besing sy reddingsmag.
Uit elke stam en taal
het Hy ons vrygemaak;
sy koninkryk, sy priesterdom -
dít het Hy ons gemaak.

3. Lof, eer en heerlikheid,
die wysheid en die krag
behoort aan God daar op die troon
en aan die Lam, geslag.
Tot in die ewigheid
sal ons die lied laat hoor;
die hele skepping oraloor
roep "Amen" in 'n koor.

Skrifberyming 61

1. So lief het God die wêreld
dat Hy vir ons sy Seun,
sy Enigste, gegee het -
ons Redder, Lig en Steun.
Wie in Hom glo, sal lewe,
sal nooit verlore gaan;
maar het die ware lewe
as God se erfgenaam.

2. Die Seun het nie kom oordeel -
Hy kom om vry te spreek.
Sy koms het oor die wêreld
'n nuwe dag laat breek.
Maar hulle wat nie glo nie
bly selfveroordeeld staan:
Die liefde vir die duister
laat hul verlore gaan.

3. So kom die stryd, die skeiding,
van duisternis en lig.
Wie aanhou met die slegte,
hul lewens bly ontwrig.
Maar wie, uit God gebore,
die waarheid soek en doen,
kom dankbaar na die lig toe

as kind met God versoen.

Skrifberyming 62

1. Die regte tyd het aangebreek,
die tyd deur God bestem -
die Vader stuur vir ons sy Seun
as kind na Betlehem.
2. Vir ons gebore as 'n mens,
kom Hy in ons belang -
Hy koop ons vry, dat God ook ons
as kinders kan ontvang.
3. God maak ons kind en erfgenaam,
Hy stuur vir ons sy Gees.
Ons kan Hom nou ons Vader noem;
aan Hom gehoorsaam wees.
4. o Vader, al die lof en eer
en dank wil ons U bring;
van al u vrede, liefde, guns
sal ons vir ewig sing!

Skrifberyming 63

1. Christus, die Seun, is beeld van God -
van God onsigbaar, gróót.
Hy is die Eerste, Hy alleen -
die hoog verhewe Heer.
2. Alles wat is, is daargestel
délur Hom, vír Hom alleen.
Voor iets daar was, was Hy reeds daar;
deur Hom hou alles stand.
3. Hy is die oorsprong van die kerk;
ons Hoof, die Heer is Hy.
Ons is sy liggaam, één met Hom,
en in Hom is ons één.
4. Christus het waarlik opgestaan
as Eerste uit die dood.
In die heelal sal Hy dus wees
die Eerste - Hoof en Heer.
5. God met sy volheid woon in Hom,
só het God self besluit.
Daarom kon Hy versoening bring -
Gods vrede weer herstel.
6. Christus moes sterwe aan 'n kruis;
Hy moes sy bloed laat vloei.
Hemel en aarde, die heelal,
is só met God versoen.

Skrifberyming 64

1. Dag van verlossing! Kyk, Hy kom -
Gesalfde van die Heer.
Op Hom het God se Gees gekom

om goeie nuus te bring.

2. Hy bring bedruktes nuwe moed,
geboeides maak Hy vry,
verkondig God se nuwe dag:
Genade ryk en vry.

3. Hulle wat treur, kom bied Hy troos;
waar smart is, gee Hy eer.
Sy volk wat sug in vreemde land
herstel Hy eind'lik weer.

4. Welig en sterk in God se heil,
geplant deur Hom, die Heer -
sy priesters, dienaars, soos hul heet,
besing sy roem en eer.

5. God se verbond staan ewig vas,
Hy doen wat Hy beloof.
Die nasies sal dit sien, sal hoor -
sy volk wat Hom bly loof.

6. Laat ons dan juig in God die Heer,
want Hy het ons genees,
gered, getooi met bruilofsprag.
Ons vier oorwinningsfees!

Skrifberyming 65

1. U, Christus, is my lewe,
die sterwe wins vir my.
In lewe en in sterwe
is ek aan U gewy.

2. As ek nog hier moet lewe,
beteken dit vir my
dat ek vir die gemeente
nog langer diensbaar bly.

3. Maar as ek nou moet sterwe
om by die Heer te wees -
ook dít is my verlange,
ook dáártoe dring my gees.

4. Ek word van beide kante
gedring, ek kan nie kies -
in Hom is dood of lewe
vir my nie 'n verlies.

5. U is my hoogste vreugde,
aan U is ek gewy;
in lewe en in sterwe
sal U steeds by my bly.

Skrifberyming 66

1. Lofwaardig is ons God, die Heer -
genade toon Hy weer.
Hy gee aan ons, soos lank verwag,
die redder van die volk -
verlossing uit die vyandsmag

en donker onweerswolk.

2. Aan sy verbond bly Hy getrou;
beloftes sal Hy hou.

Daarom kan ons Hom altyd dien
solank ons hier mag leef.

Die vyand sal ons werke sien
en almal voor Hom beef.

3. Jy, pasgebore priesterspruit,
loop as profeet vooruit;

die Heer se pad moet jy berei
dat Hy sy lig kan bring.

Die skadutyd gaan nou verby
en vrede sal deurdring.

Skrifberyming 67

1. Engele, met glans omgewe,
sing in die nag: "Aan God die ere".

Herders hoor; húl loof die Here.

Oor die veld klink die goeie nuus:

2. Hy, die Christus, is gebore
soos daar belof is lank tevore.

Prysend sing die eng'lekore -
God se vrede het nou gekom.

3. Eindelijk is daar bevryding
deur die Verlosser se verskyning.

Herders juig oor hierdie tyding -
haastig gaan hul om Hom te sien.

4. Ons wil U ook prys, o Here,
saam met die herders bring ons ere.

Oor en oor - ja, talle kere,
sal ons hulde aan Jesus bring.

Skrifberyming 68

Ere aan God, ere aan God
in die hoogste, in die hoogste,
in die hoogste!

Vrede op aarde, vrede op aarde
in die mense 'n welbehæ.

Ere aan God in die hoogste,
ere aan God in die hoogste!

Vrede op aarde, vrede op aarde,
vrede op aarde, vrede op aarde,
in die mense, in die mense 'n welbehæ -
in die mense 'n welbehæ, 'n welbehæ.

Ere aan God, ere aan God
in die hoogste, in die hoogste,
in die hoogste!

Vrede op aarde, vrede op aarde,
in die mense 'n welbehæ.

Amen. Amen.

Skrifberyming 69

1. Die Begin en Einde,
Alfa en Omega,
hoor, dis Ek wat kom!
Hou my wet en woorde
tot jy deur die poorte
veilig binnekom.
Buite bly die bose staan,
sondaars wat voor God nie bewe.
- Jý ontvang die lewe!

2. Ek, die Heer van here,
Koningskind van ere,
kom in krag met mag.
Ek, die ster van sterre,
skitterblink van verre:
"Einde van die nag!"
En die Gees en bruid roep uit:
"Jesus, Here, kom in ere!
Kom tog gou, o Here!"

Skrifberyming 70

1. Voor u wet, Heer, staan ons skuldig.
Liefde is die groot gebod!
Liefde is ons steeds verskuldig
aan ons naaste en ons God.
Ons wil u gebod bewaar,
maar ons struikel baie kere.
Leer ons liefde vir mekaar,
maar bo al vir U, o Here.

2. Liefde doen aan niemand kwaad nie –
dis vervulling van die Wet.
Dié gebod mag ons nie laat nie,
maar met ywer daarop let.
Ons weet, ver is reeds die nag;
ken die tydsomstandighede –
weldra breek die volle dag.
Wek ons, Heer, uit valse vrede!

Skrifberyming 71

Ek glo in God die Vader, die Almagtige,
die Skepper van hemel en aarde.
En in Jesus Christus, sy eniggebore Seun, ons Here,
wat ontvang is van die Heilige Gees,
gebore uit die maagd Maria,
gely het onder Pontius Pilatus,
gekruisig is, gesterf het en begrawe is,
en neergedaal het na die hel;*
op die derde dag opgestaan het uit die dood,
opgevaar het na die hemel, en sit aan die regterhand van God,
die Almagtige Vader,
waarvandaan Hy sal kom
om die lewendes en die dooies te oordeel.**
Ek glo in die Heilige Gees,
aan 'n heilige, algemene, Christelike kerk,

die gemeenskap van die heiliges; die vergewing van sondes,
die opstanding van die liggaam en 'n ewige lewe.

** en ter helle neergedaal het*

*** om te oordeel die wat lewe en die wat reeds gesterf het*

Skrifberyming 72

Enigste Here, enkele Wese,
Ons glo in U met ons hele hart.
Heerlik bely ons, vry-uit getuig ons:
U is vir ewig God en Heer.
U, onbegryplik, U is onsienlik,
altyd dieselfde, oneindig groot.
U is almagtig, wys en regverdig -
U is die bron van alle goed.

Skrifberyming 73

1. Waak, Christen, staan in die geloof
dat niemand jou die kroon ontroof!
Wees wys en dapper, sterk en moedig
- steeds toegewy aan God se werk,
standvastig, onbeweeglik, sterk,
vol ywer, altyd meer oorvloedig -
dan sal jou arbeid in die Heer
tot seën wees, sy Naam ter eer!
2. Wees, Christen, in jou Heer versterk,
want Hy wil altyd in jou werk
om kwaad en sonde te weerstrewe.
Verrig jou taak met vaste hand,
en doen jou woord altyd gestand;
wil daarby rein en matig lewe.
En wil die Here dat jy ly,
o Christen, leer geduld daarby!
3. Beoefen die godvrugtigheid
en wees jou medemens altyd
tot voorbeeld in jou lewenswandel.
Jy moet uit liefde teenoor God,
in opdrag van die groot gebod,
uit liefde tot die naaste handel.
o God, staan met u Gees ons by
sodat u liefde in ons bly.

Skrifberyming 74

Al sou dan ook die vyeboom nie bot nie,
al sou die wingerd sonder druiwe staan;
die graan verdor, die vrugteboorde wegkwyn,
die beeste, kleinvee, alles hier vergaan -
nóg sal ek juig en bly wees in my God!
Hy is my hulp, Hy gee my krag.
Hy laat my loop waar rats die ribbok gaan;
Hy laat my vas en veilig staan!

Skrifberyming 75

1. Ek buig voor God die Vader biddend neer,

voor Hom deur Wie gelowiges mag lewe:
dié reeds verhoog, in hemele verhewe,
en dié wat nog in aardse tyd verkeer.

2. Mag God nou deur sy Gees in julle werk,
jul uit sy ryke heerlijkheid bekragtig
sodat in julle woon die Christus magtig
en jul in liefde vasstaan, stewig, sterk.

3. Mag jul begryp hoe wyd dié liefde strek,
hoe diep en hoog - vér ons verstand te bowel!
Mag julle wat met almal saam gelowe,
dit in Gods volheid ken en klaar ontdek.

4. Aan Hom wat kragtiger in ons kan werk
as wat ons bid of dink - aan Hom, die Here,
bring ons in Christus ewig, ewig ere!
Amen! Aan Hóm die ere in die kerk!

Skrifberyming 76

Amen. Amen. Amen.
Amen. Amen. Amen.

Skrifberyming 77

Amen, amen, amen.

Skrifberyming 78

Amen. Amen. Amen.

Skrifberyming 79

Amen. Amen. Amen.